

Förordning om ändring i förundersökningskungörelsen (1947:948);

SFS 2014:1109

Utkom från trycket
den 7 oktober 2014

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver att 2, 7, 7 a, 14, 25, 27 och 29 §§ förundersökningskungörelsen (1947:948)¹ ska ha följande lydelse.

2 §² Leds förundersökningen av någon annan än åklagaren, ska undersökningsledaren hålla åklagaren underrättad om förundersökningens gång, i den mån det behövs med hänsyn till brottets beskaffenhet eller omständigheterna i övrigt.

Vid förundersökning mot någon som inte fyllt 18 år ska åklagaren alltid underrättas enligt första stycket, om det inte är obehövligt.

Åklagarmyndigheten och Polismyndigheten ska regelbundet samråda för att motverka dröjsmål i förundersökningar mot dem som inte fyllt 18 år.

7 §³ Som förhörsvittne bör i första hand ett medborgarvittne som avses i lagen (1981:324) om medborgarvittnen anlitas, om ett sådant finns tillgängligt.

Hålls förhör med en kvinna bör ett kvinnligt förhörsvittne anlitas, om den som ska förhöras begär det och det är lämpligt.

Om den som ska förhöras begär att, förutom vittnet, försvarare, målsägandebitråde eller biträde enligt 23 kap. 10 § tredje stycket rättegångsbalken, någon annan ska få närvara vid förhöret eller att förhöret ska äga rum utan särskilt förhörsvittne, får detta medges om det kan ske utan men för utredningen.

En person som på begäran av den som ska förhöras tillåts närvara vid förhöret får uppmanas att vara förhörsvittne, om personen är lämplig för uppdraget.

Kan det förväntas att det vid förhör framkommer något som inte bör uppenbaras, ska undersökningsledaren överväga om det bör meddelas förbud att röja det som förekommer vid förhöret. Om ett medborgarvittne inte finns tillgängligt, bör den som är anställd vid Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Åklagarmyndigheten eller Ekobrottsmyndigheten anlitas som förhörsvittne, om det i övrigt är lämpligt.

Finns inget förhörsvittne tillgängligt får förhöret ändå hållas, om det skulle medföra väsentlig olägenhet att skjuta upp det.

¹ Förordningen omtryckt 1969:589.

² Senaste lydelse 1988:825.

³ Senaste lydelse 2008:71.

7 a §⁴ Vid förundersökningar avseende sådana brott som avses i 2 eller 4 § förordningen (2014:1106) om handläggning av ärenden om brott av anställda inom polisen och vissa andra befattningshavare bör undersökningsledaren på begäran av en ledamot av Polismyndighetens insynsråd eller berört regionpolisråd låta honom eller henne få närvara vid förhör.

Undersökningsledaren bör också på andra sätt tillmötesgå önskemål från en ledamot av Polismyndighetens insynsråd eller berört regionpolisråd att få följa förundersökningen i sådana ärenden som anges i första stycket. Undersökningsledaren får lämna dem upptagningar av utsagor och andra handlingar som tillförs ärendet.

14 §⁵ Läggs en förundersökning ned eller beslutas det att åtal inte ska väckas, ska den som hörts som skäligen misstänkt för brottet underrättas.

Beslutas det att förundersökning inte ska inledas eller att en inledd förundersökning ska läggas ned eller att åtal inte ska väckas, ska underrättelse lämnas till en målsägande som angett brottet, anmält enskilt anspråk i anledning av brottet eller begärt att bli underrättad. Har den som övertagit målsägandens anspråk gjort anmälan om enskilt anspråk, ska även han eller hon underrättas.

Underrättelse enligt andra stycket behövs inte vid beslut av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen om att inte inleda eller att lägga ned en förundersökning, om utredningen inte lett så långt att någon varit skäligen misstänkt för brottet. Målsäganden ska dock alltid underrättas om han eller hon har begärt det.

En myndighet, en kommun eller ett landsting som har till uppgift att handlägga disciplinärenden enligt lagen (1994:1811) om disciplinansvar inom totalförsvaret, m.m. och som har gjort en åtalsanmälan ska genast underrättas om en åtgärd som avses i andra stycket eller om att ett väckt åtal har lagts ned.

25 §⁶ Om det i ett mål som ska tas upp av underrätt inte behövs någon förundersökning, bör det av polisrapporten eller annan liknande handling framgå om den misstänkte erkänner eller förnekar gärningen, utom i de fall det är fråga om ett brott som omedelbart har iakttagits av rätten. I fråga om anteckning i sådan handling av utsaga gäller 24 §.

Polismyndigheten meddelar närmare föreskrifter om handläggning av brottmål utan förundersökning efter samråd med riksåklagaren.

27 §⁷ Har övervakning beslutats, får den misstänkte åläggas skyldighet att på vissa tider vara tillgänglig i sin bostad eller på sin arbetsplats. Han eller hon får också åläggas annat villkor som behövs. Åklagaren ska genast underrätta Polismyndigheten eller, i förekommande fall, Säkerhetspolisen om beslut om övervakning och om att övervakningen upphör.

29 §⁸ Anmälan enligt 24 kap. 17 § tredje stycket rättegångsbalken görs till den domstol som har beslutat om häktning. Om målet handläggs vid en annan domstol ska anmälan i stället göras till den domstolen. Ska anmälan göras un-

⁴ Senaste lydelse 2010:1034.

⁵ Senaste lydelse 2009:300.

⁶ Senaste lydelse 1994:1429.

⁷ Senaste lydelse 1981:1305.

⁸ Senaste lydelse 1988:32.

der sådan tid som avses i 1 § förordningen (1988:31) om tingsrätternas beredskap för häktningsfrågor, görs den till den tingsrätt som har beredskap.

Har häktningsbeslutet meddelats av överrätt efter särskild talan mot ett beslut i fråga om häktning, görs anmälan även till den domstol där brottmålet pågår eller ska tas upp.

Om anmälan gjorts till annan domstol än som avses i första och andra styckena, ska den utan dröjsmål vidarebefordras till rätt domstol.

Anmälan enligt denna paragraf görs av åklagaren. Polismyndigheten ska omedelbart underrätta åklagaren om att ett beslut enligt 24 kap. 17 § tredje stycket rättegångsbalken har verkställts.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Susanne Södersten
(Justitiedepartementet)

